

Una moció pel diàleg enganyosa fracassa al Congrés

written by Redacció Unilateral | 13 de setembre de 2018

El PSOE i el PDeCAT l'endemà de la Diada van anunciar que tenien llesta una moció política, de marc de relacions, per presentar-la al Congrés dels Diputats en la primera sessió del curs en marxa, després de vacances. La idea dels diputats del PDeCAT era deixar per escrit uns principis de diàleg polític "sense imposicions ni impediments", "dins del marc de la llei vigent" tal com estan escometent en el dia a dia, al marge de la població catalana i del seu propi electorat, i així poder tenir una palesa conformitat. Tanmateix, tot i les primeres confusions, ERC ja va dir que no la subscriuria, tot i fer, a la pràctica, plantejaments similars.

La moció, no obstant això, inicialment no feia referència a obrir el diàleg polític dins el marc de la llei espanyola i tot el seu cos de sentències i interlocutòries del Tribunal Constitucional que neguen sistemàticament la singularitat nacional de Catalunya i el consegüent dret inalienable a l'autodeterminació dels catalans.

Per aprovar la moció es necessita, recordem-ho, el suport dels partits polítics que van fer caure el govern del PP i el president Rajoy, com ara el PNB i PODEM, els quals amb els dubtes d'ERC difícilment s'afegirien a subscriure una proposta política que trenca el fil argumental exposat: les nacions s'expressen pels fets i segons el dret a decidir, i això és una qüestió de llibertats fonamentals que no pot tenir cap més límit que el de la lliure determinació.

De fet, des de fonts d'ERC, curiosament, l'objecció principal a la polèmica moció venia de la contradicció inherent al seu redactat. Si el diàleg polític és sense imposicions ni impediments de cap tipus, no és possible fer-lo dins la llei

vigent, la qual en si mateixa, en l'aplicació establerta fins al moment per l'Estat espanyol, és pròpiament una imposició i un impediment per a la lliure expressió de les persones i de les nacions. I com a prova d'això hi ha l'existència de presos polítics, exili forçat i altres represàlies.

Les qüestions autonòmiques, comissions bilaterals i altres reunions sectorials, no ajuden a resoldre el conflicte polític entre Catalunya i Espanya, ja que crea una confusió entre la gestió ordinària a la Generalitat i el programa electoral que permet el Govern del president Torra. Segons la diputada Míriam Nogueras, aquesta moció política del PDeCAT volia superar aquest marc de complexitat tornant a defensar la idea que l'ordenament jurídic espanyol permet la celebració d'un nou referèndum d'autodeterminació,

Tanmateix, per a la majoria de catalans aquest ja és un tema del passat, sense cap sentit i per tant, sense rellevància de cap tipus. Aquesta visió seria compartida igualment pel president Carles Puigdemont, des de la perspectiva que dóna l'exili, per al qual la defensa del dret a decidir, en el sentit més bàsic, com van plantejar Turull, Rovira i Herrera el 2014 ja no és pròpiament una solució al conflicte polític entre ambdues nacions.

Per tot això, finalment la moció va ser retirada: ni era clara ni era cap novetat. El punt de partida, tal com reivindiquen els sectors acadèmics, allunyats de la pressió electoral, és el reconeixement mutu de dues nacions que poden i malden per l'estabilitat i la prosperitat dins del continent europeu. Només aquest reconeixement mutu és el marc previ "sense impositcions ni impediments". Qualsevol altra cosa, tal com la polèmica de la frustrada moció va palesar, s'entén necessàriament com un nou engany a les ànsies majoritàries, expressades electoralment, de la població catalana.

La massiva manifestació de la Diada Nacional de Catalunya que va omplir tota l'avinguda Diagonal de Barcelona expressa una realitat de fet: l'existència de la nació catalana, tal com va reconèixer el ministre espanyol d'Exteriors, Josep Borrell, en declaracions a la BBC. I aquest fet demostra que no hi ha negociació viable sense el recíproc reconeixement nacional, tot quedant clar que la negociació només s'entendrà necessària com a mecanisme per articular l'efectivitat de la independència, segons han matisat diferents actors d'aquest moviment nacional.